

Bubi si nahlas vzdychol a potom opäť vyletel na svoje stanovište za komínom. Náhle mu udrela do nosa známa vôňa. Pani Svetlíková si totiž práve postavila vodu na čaj, ktorá zovrela, a z nej sa šírila taká úžasná para... Bubi sa nahol do komína, aby nasal do svojho nosa gombičky čo najviac tej omamnej vône. Rovnako ako mnoho Hmlovcov paru priam zbožňoval. A potom sa to stalo.

„Uáááá!“ Bubi preletel komínom a pristál tesne vedľa kachiel pani Svetlíkovej. Za letu bohužiaľ zavadil o hrniec, v ktorom bola paradajková polievka odvčera a tá teraz skončila na jeho hlave. Pani Svetlíková dvihla oči od pletenia a to, čo uvidela pri kachliach, jej úplne vyrazilo dych.

„Dobrý deň,“ pokúsil sa Bubi o úsmev. „V poslednom čase hmla nestojí za nič, však?“

DUŠIA NAHÁŇAČKA

Simon a Olívia sa ešte nestihli celkom spamätať zo strešného pádu, keď sa rozleteli dvere domčeka a z nich vyletel Bubi, ktorému išli oči vypadnúť z jamôk.

„Préééč!“ kričal a rozhadzoval rukami. Simon a Olívia svojho najmladšieho súrodenca spočiatku ani nespoznávali. Po jeho priehľadnej bielobe nebolo ani stopy. Spolu čierne od sadzí, spolu červený od paradajkovej polievky pani Svetlíkovej vyzeral teraz fakt ako strašidlo.

„Čo sa deje? Ako si prišiel k tomu melíru?“ zlostil sa Simon.



Na dlhé vysvetľovanie však nebolo času. Vo dverách domčeka sa objavila prísna tvár pani Svetlíkovej. V jednej ruke panvička, v druhej metla.

„Ty ufúľaný prízrak!“ kričala. „Kde si? Počkaj, až ťa doľapím!“

Olívia a Bubi sa ako namydlený blesk stratili v neďalekom kroví, ale Simon zachoval rozvahu. „Žiadny strach, tá za nami nepobeží,“ povedal nebojácne, ale práve keď si chcel ledabolo upraviť hmlovú ofinu, posunula mu ju cudzia metla na druhú stranu. Pani Svetlíková vedela triafať presne.

„Spaste dušu, duchovia!“ skríkli Olívia a Bubi jednohlasne a vyleteli z úkrytu.

„Pozrime sa, ono ich je viac!“ zamávala panvičkou pani Svetlíková. „Nič to, ja si s vami poradím!“

To sa už aj Simon spamätal z náhlej zmeny účesu a pridal sa k obom duším utečencom. Pani Svetlíková za nimi. Malí duchovia si ani nestihli uvedomiť, ako rýchlo sa ich plán obrátil naruby.

„Prepáčte, že sa do toho vhmliavam,“ lapal po dychu Bubi, „ale ja som asi zas niečo zle pochopil.“

„A čo ako?“ odsekol mu spotený a zadychčaný Simon.

„No, myslel som si, že máme naháňať my ju, ale zdá sa mi, že naháňa ona nás!“

„To sa ti nezdá,“ poznamenala za letu Olívia, „to je fakt!“

„Ale veď je to vlastne jedno!“ uvedomil si Simon.

